

skulde overtage Ledelsen af de Kellerske Anstalter, bad netop han Hr. Sinding om at tage med, gaa i Anstaltens Tjeneste og overtage et Inspektorat ved disse. Hr. Sinding var saa i 12 Aar paa „Lillemosegaard“ og derefter 1 Aar i Bregninge. Han har saaledes i omtrent 19 Aar staaet i Statens Tjeneste eller dog været ansat ved Anstalter, der i væsentlig Grad bleve understøttede af Staten. Hr. Sinding er nu i en Alder af 45 Aar. Ærlig talt kan jeg ikke sige, at der er vist synderlig stor Velvillie over for dette Andragende, hverken fra den højtærede Minister eller fra Finansudvalget, men nogen Velvillie er der jo vist ham, og dette lidet sætter jeg selvfølgelig Pris paa. Den Uoverensstemmelse, der opstod i Eftersommeren 1898 imellem Hr. Professor Keller og Hr. Inspektør Sinding, har jeg kendt fra det første Øjeblik, den opstod, ja, jeg tør sige fra det Øjeblik, da den endnu kun var en Spire. Jeg har fulgt denne Uoverensstemmelse i alle dens Faser, indtil det endelig endte med, at Professor Keller i Spidsen for den øvrige Direktion ved de kellerske Anstalter gav Hr. Sinding og hans Hustru, som har været Økonoma ved Anstalten i samfulde 13 Aar, deres Afsked paa graat Papir. Jeg kan derfor tale lidt med om Sagen, idet jeg kender til denne Sag, og jeg tror, det er en alvorlig og stor Uret, der er begaaet imod Hr. Sinding og hans Hustru; derom kan der ikke være Spor ad Tvivl. Jeg har undersøgt alle de Grunde, hvormed man har søgt at forsvare denne Afskedigelse. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at fremdrage disse Grunde, i hvert Fald ikke ved denne Lejlighed — men det kan være, at denne Sag ad Aare kommer op igen, hvis det er nødvendigt, og Grundene ville da blive undersøgte. En Ting er i hvert Fald sikker: at jeg har gennemgaaet alle disse Grunde, og det har ikke været mig muligt deri at finde nogen Berettigelse endog til Misbilligelse af Hr. Sindings Optræden, der har altsaa, saa vidt jeg kan skønne, end ikke været Grund til nogen Misbilligelse fra Direktionens Side, idet Hr. Sinding har handlet i alt væsentligt korrekt. Netop for at komme efter, om det dog alligevel skulde være en eller anden Grund, som jeg ikke kendte, og som Hr. Sinding ikke vilde betro mig — skønt jeg tror, at han har været ganske ærlig over for mig — har jeg henvendt mig til Professor Keller selv og spurgt: Hvad er dog egentlig Grunden til, at Inspektør Sinding blev afskediget, for dette eller hint, som ligger for, og som angives som Grund til

Afskedigelsen, kan umuligt være Grunden til den, thi det er ikke Grunde. Hr. Keller hentydede saa til, at der skulde være et eller andet grumme slemt, som Hr. Inspektør Sinding havde gjort sig skyldig i. Jeg spurgte Professor Keller, hvad dette sleme var, og sagde til ham, at det ikke var rigtigt at antyde noget saadant, naar han ikke vilde sige, hvad det var. Men han nægtede haardnakket at sige det, og jeg har ikke faaet det allerbedste Indtryk af Professor Keller, siden han ikke vilde sige mig det, naar dette hemmelige skulde være Grunden. Jeg har for øvrigt ogsaa henvendt mig til den højtærede Kultusminister angaaende den samme Sag og spurgt om Grunden. Men heller ikke af ham har jeg kunnet faa Grunden at vide.

Jeg er beredt til paa et hvilket som helst Tidspunkt at gennemgaa alt, hvad der er anført imod Hr. Sinding, men jeg er ganske sikker paa, at man ser forkert paa det, naar man mener i det anførte at kunne finde et virkeligt, faktisk Grundlag til at afskedige en Mand, der har staaet i Anstaltens Tjeneste i 13 Aar, i den Alder, i hvilken han nu er. Jeg maa i Modsætning til den højtærede Minister aldeles bestemt fastholde, at her er sket en virkelig stor Uret imod denne Mand. Hans Dygtighed er aldeles ubestridt, den indrømmer selv Professor Keller, og den indrømmede den ærede Minister, saa det Spørgsmaal kan jeg lade ligge. For øvrigt skal jeg denne Gang indskrænke mig til at opfordre den ærede Minister til at tage saa velvilligt paa denne Sag som muligt. Jeg har ikke noget imod, at Løsningen kommer ad den Vej, som er antydet af den ærede Ordfører og den ærede Minister, men noget maa der i Virkeligheden gøres i denne Sag, jeg er ganske sikker paa, at man ikke kan komme bort fra at vise denne Mand nogen Oprensning for den Uret, der er vist imod ham.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg skal til de Udtalelser, vi nu hørte, kun svare, at denne Sag har været Genstand for omhyggelig Overvejelse i Ministeriet. Den Gang den Kellerske Direktion enstemmig forlangte, at Manden skulde afskediges, undersøgte man, hvorpaa de støttede Fordringen om hans Afskedigelse. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem har draget denne administrative Sag frem, hvorved jeg bliver nødt til om ikke at gaa fuldstændig ind paa Sagen, saa dog til at sige et Par Ord i modsat Retning: Hr. Sinding, som var